

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm VI. Ad hæc.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

Obiicitur, excommunicatio ab homine fieri non potest nisi precedente monitione, c. Cùm desideres. 26. h. tit. quia requirit contumaciam, quæ non appetet, nisi monitio seu requisitio antecesserit, ergo non est verum, quod Apostolus 1. ad Corinth. 5. excommunicarit Corinthium absentem non requisitum.

Respondeat cùm gl. hic verb. irrequisitum. Innocentius & alii, existimandū esse, quod Apostolus prius admonuerit hominem per se, vel per alios, & cùm contumacē atq; incorrigibilem intelligeret, ipsum excommunicarit, quare per vocem irrequisitum intelligi debet, quod citatus non fuerit, vt audiretur.

Verum secundūm praxim fori Canonici, quantumuis aliquis in delicto perseverans contumax & incorrigibilis videatur, admoneri prius debet cum combinatione censuræ, atque etiam citari, vt appareat eius præfens contumacia, ob quam excommunicatione, aliāc censurā dignus sit, sicuti Abb. hic monet. 32. Suar. de censur. D. 3. S. 10. n. 8. vide quæ docui l. 1. tract. 5. p. 1. c. 3. n. 6.

C A P I T U L U M VI.

Adhæc.

P A R A P H R A S I S.

Si is, qui à Iudice in aliqua causa appellauit, pendente appellatione ad eundem in alia causa trahatur, quia v. g. crimen commisit, poterit eum Iudicem tanquam suspectum recusare, alioquin stare debet iudicio eius, præsertim si Ordinarius eius Iudex sit.

S Y M M A R I V M.

1. *Appellatio suspendit jurisdictionem iudicis in ea causa, in qua appellatum, non in alia diversa.*
2. *Index super pluribus causis delegatus, si in una appelleatur contra ipsum, vel ab ipso, potest in aliis procedere.*
3. *Si index Ordinarius vel delegatus à quo in una causa appellatum est, in alia diversa pro-*

cedere velit contra appellantem, potest recusari tanquam suspicitus.

4. *Recusans autem iudicem, non tantum allegare & probare debet, se ab eo in alia causa appellasse, sed etiam probare, se ab eodem grauatum, & quidem iniuste, siue ex intentione.*

Argumentum sufficiens male huiss intentionis est grauamen illatum, sed secundum se iniquum sit.

Not. I. Appellatio suspendit jurisdictionem iudicis, in ea tamen causa, in qua appellatum est, non autem in aliis dispositis. c. Proposuit. 24. hoc tit. nam causa producit effectum limitatum, sibi que proportionatum, cùm itaque appellatio fiat propter grauamen in hac causa illatum, ideo patitur effectum suspensuum jurisdictionis, quoad hanc tantum causam, & quæ ipsi connexa sunt, qua de re vide Rotam Roman. in nouis decisionibus de appell. decif. 31.

Not. II. Si index super pluribus causis delegatus sit & in una appelleatur contra, vel ab ipso, hoc non obstante procedere potest in aliis, ita colligitur ex hoc cap. verb. maximè, quæ suapte naturæ est particula implicativa, non exclusiva, secundum gl. receptionem in c. Ad abolendam 16. verb. maximè de filiis Presbyterorum.

Not. III. Si Iudex ordinarius, aut delegatus, à quo in una causa appellatum est, in alia diversa procedere velit contra appellantem, potest recusari tanquam suspicitus.

Verum hoc casu, qui Iudicem recusat, non tantum allegare & probare debet, se ab ipso in alia causa appellasse, sed etiam probare (videlicet coram arbitris communis consensu electis c. Cum speciali. 6 t. b. tit.) se à Iudice grauatum esse, vt hic docet Joann. Andr. n. 4. in fine. & quidem iniuste siue ex intentione, non tantum materialiter & præter intentionem; Verum bene monet Abb. n. 3. trans. q. 2. contr. Bart. in l. Vnica. ff. Apud eum, à quo appellatur &c. Cùm animus & intentio probari non possit, nisi ex coniectionis, hoc esse sufficiens argumentum malæ intentionis & affectionis, quod grauamen secun-

secundum, se iniquum sit, quandoquidem in malefactis presumitur mala intentio. *c. i.* de *presumpt.* Nisi *presumptio* ista contrariis *presumptionibus* infringatur. *arg. l.* *Si non conuicti.* *s. de iniuris.* vbi probatio ei incumbit, qui aliquid iniuriosum se, non conuictum causam dixisse ait.

CAPITULUM VII.

Si duobus.

PARAPHRASIS.

Titius & Caius litigabant coram Episcopo v. g. suo; uterque appellauit. Titius ad Papam, Caius verò ad mediatum, videlicet Archiepiscopum, nullam mentionem faciens de appellatione à Titio interposita; quare Archiepiscopus Titium citauit, qui si non compareat per se, vel Procuratorem, vel alias contumax extiterit, vallet excommunicatio in ipsum promulgata, dummodò Iudex seu Archiepiscopus nescierit ad Pontificem appellatum fuisse.

SUMMARIUM.

1. *Si uterque litigantium à judice appellant ad diversos judices, minorem & maiorem, ad minoris citationem (si is nesciat ad maiorem esse appellatum) appellans ad maiorem comparere tenetur, & si non compareat, validè ut contumax excommunicabitur.*
2. *Citatus à judice, qui habet jurisdictionem in personam & causam, nisi accidens interueniret, non comparens in contumacia constituitur.*
Nisi notorium sit, exceptionem banc declinatoriam competere citato.
3. *Clericus citatus à judice seculari, creditus ab eo esse laicus, licet non compareat, nec exceptionem opponat Clericatus, non constituitur in contumacia.*
4. *Orand. unicum. Si uterque litigantium à sententia Iudicis, quatenus ea ipsis contraria est (prout dixi in c. Significarent. IX de except.) appellant ad diuerso. Iudices*

minorem & maiorem, distingui debet, num Iudex minor sciat appellatum esse ad tribunal maius; hoc casu procedere non potest, quia maioris Iudicis potestas absorbet inferiorem, *Argum. l. Contra. s. 4. §. 1. vero ff. de re jud.* an verò nesciat; tunc si citet alteram partem, eaque nihil excipiendo non compareat, tanquam contumax validè excommunicabitur.

Corollarium. Si Iudex, qui haberet Iurisdictionem in personam & causam hanc, nisi accidens interueniret, citet, & citatus non compareat, in contumacia constituitur. *l. 2. ff. Si quis in jus vocatus non jerit.*

Exemplum est: Si Clericus dicatur hominem occidisse, idemque citetur ab Episcopo suo, comparere debet, & allegare, quod in loco diocesis exempto occiderit, ne alioquin potestatem ordinariam contemnere videatur,

Excede nisi notorium sit, exceptionem hanc declinatoriam competere citato, quia frustra allegatio eius requiritur, quod notorium est, & ita docet *Gl. hic verb. Nisi cognoverit. Alex. n. 27. Franc super cit. Gl. vbi similiter aiunt ex communione doctrina, quod Religiosi exempti, si citentur ab Ordinario, non tenentur allegare priuilegium, exemptionis, si notorium sit.*

Alia ratio est, si Iudex secularis citet Clericum, quem probabiliter putat esse laicum, Clericus verò non compareat, nec exceptionem Clericatus opponat, hoc enim casu non constituitur in contumacia, propterea quod in Iudice nullum sit fundamentum jurisdictionis erga hanc personam, & idem citatio eius, cum ipso jure nulla sit, nullum contumaciam effectum producere possit, sicuti ex *Ioann. Andr. in c. Scienti. de Reg. jur. in b. notat Franc. citato loco.*

S. Denique.

Si quis à Iudice seculari ante vel post definitiū sententiam ad Sedem Romanam appellāxit, distinguendum est: num tribunál à quo, sub temporali jurisdictione Pontificis contineatur, hoc casu procedit appellatio, an verò extra jurisdictione.